

[Niels Westerby.]

form for lån — og det vil derfor være en forenkling at gå over til en 10-årig forlængelse i stedet for en 5 års forlængelse.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg har ikke nogen planer om at stille noget ændringsforslag på dette område. Jeg synes, vi skal forlænge lånet i 5 år — altså for samme periode som hidtil gældende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-10 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Danmarks deltagelse i det europæiske astronomiske forskningssamarbejde vedrørende den sydlige stjernehimmel.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 68) findes i tidenden sp. 1222, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 53).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1965.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning (nr. V) findes i tillæg B. sp. 47).

Sagen sattes til forhandling.

Ib Thyregod: Vi har i ombudsmandsudvalget i årets løb behandlet en række sager af almen interesse. Der oversendes jo til udvalget fra ombudsmanden en række sager, som har særlig betydning. Det er altid interessant, når man læser ombudsmandens beretning, at se de sager, som har givet anledning til kritik, samt henstillinger og sager af almen interesse — de findes anført i et særligt afsnit i ombudsmandens beretning — og det er sket, når vi har behandlet disse sager i ombudsmandsudvalget, at de har givet anledning til et initiativ fra udvalget eller fra ministre.

Som et eksempel fra det sidste år kan jeg nævne, at en sag vedrørende lukkeloven, der findes anført i ombudsmandens beretning side 141, har givet anledning til et lovforslag fra handelsministeren, som blev vedtaget her i folketinget.

Der er en enkelt sag, jeg gerne vil nævne ved denne lejlighed, og som jeg også håber giver anledning til et lovgivningsinitiativ. Det er den sag, der findes i ombudsmandsbetænkningen side 150, vedrørende den af en række overlæger vedtagne erklæring om dr. med. Mogens Milfeldt.

Jeg skal ikke her vende tilbage til Milfeldtsagen, men blot minde om, at denne sag vedrører dette, at en række overlæger, som havde vedtaget en erklæring med hensyn til dr. Milfeldt, da ombudsmanden ville tage spørgsmålet op, henviste til den bestemmelse i ombudsmandsloven, hvorefter en sag skal standses, såfremt man kræver anlagt tjenestemandssag. Det medførte, at ombudsmanden, som det fremgår af beretningen, standsede sagen.

I den anledning havde vi et samråd med ombudsmanden vedrørende dette spørgsmål, og ombudsmanden sagde i en rede-gørelse til ombudsmandsudvalget følgende, som jeg gerne vil have lov til at citere: